

absolut minimale leveomkostninger, og ikke en uddannelsesløn, må der være mulighed for anden indtægt ud over støtten, og der kan heller ikke foretages en præcis beregning af dette minimale levestandardniveau, som vil svinge for forskellige personer, efter hvilken bolig man har, hvor man bor i landet osv. Derfor må egenindtægtsgrænsen være noget højere end rådighedsbeløbet. Den er her sat til 80.000 kr. inkl. stipendier, ekskl. statslån, hvorfor den totale ramme vil kunne komme noget højere op (når lånet lægges oveni). Herfra skal så modregnes i skat.

Man kunne hæve grænsen endnu mere, hvad der ud fra visse synspunkter kunne være rimeligt, men for at søge at bringe erhvervsarbejdet noget ned har forslagsstillerne valgt at lægge grænsen ved de 80.000 kr. Det bør så overvejes, om der bør lægges »et bælte« på f.eks. 5.000 kr. over de 80.000 kr., hvor man ikke skal betale det fulde beløb tilbage, bl.a. fordi det kan være vanskeligt at »ramme« en præcis indkomst.

Overstiger den uddannelsessøgendes indtægt egenindtægtsgrænsen, betales således en del af stipendiet tilbage.

Ad 5

Ved gennemførelsen af den her foreslåede SU-reform er der selvsagt ikke taget højde for alle problemer, der kan opstå for uddannelsessøgende på linje med andre befolkningsgrupper. Derfor bør de uddannelsessøgende være omfattet af nøjagtig de samme regler og muligheder som andre befolkningsgrupper i forhold til det sociale apparat. I dag er de uddannelsessøgende i vidt omfang afskåret fra det sociale sikringsystem.

I forhold til adgangen til arbejdsløshedsunderstøttelse løses dette problem først ved indførelsen af en reel uddannelsesløn, idet de studerende da opfattes som heltidsstuderende. Indtil da må der være adgang til understøttelse inden for rammerne af egenindtægtsgrænsen, fortrinsvis ved arbejdsløshed i den periode, hvor institutionerne er lukkede på grund af sommerferie, ligesom der bør overvejes deltidsunderstøttelse for studerende med meget fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hvad angår forholdene omkring studerende med børn, må det understreges, at der i barselperioden må gives den studerende fuld orlov, hvorefter der må gives fuld dækning via øvrige støttesystemer. I øjeblikket er forholdene omkring barselperioden yderst kritisable, hvorfor der i øvrigt må tages initiativ til at forbedre kårene for alle i barselperioden. Som konsekvens af, at uddannelses-

støtten kun dækker minimumsbeløbet for *én person*, må der ydes fuld dækning for børn også efter barselperioden.

Ad 6

Da der inden for disse samfundsmæssige rammer ikke sikres de uddannelsessøgende arbejde efter endt uddannelse, må der tages højde for en eventuel arbejdsløshed i betingelserne for afviklingen af de statslån, der tages i studietiden. Særlig slemt er det for færdiguddannede, der går lige ud i arbejdsløshed efter endt uddannelse, idet de kun får dimittendsatsen på grund af manglende anciennitet. Med i billedet hører også, at begyndelseslønningerne er meget lave. Da arbejdsløshed ikke er selvforskyldt, er det derfor rimeligt, at staten træder til, således at ydelser og rentetilskrivning bortfalder i arbejdsløshedsperioden. Endelig skal påpeges problemet med, at mange studerende efter endt studietid enten tvinges til at tage arbejde uden for deres fagområde til lavere løn eller får en lav begyndelsesløn. Det er derfor foreslået, at det ikke kun er i arbejdsløhedssituationer, men også i andre tilfælde, hvor indkomsten kommer under den maksimale dagpengesats, at staten træder til og dækker ydelserne, ligesom en kortvarig løst beskæftigelse heller ikke skal kunne udløse et tilbagebetalingskrav, men kun reelle job.

Ad 7

Som udtrykt i punkt 1 ønsker forslagsstillerne, at der på længere sigt udelukkende opereres med stipendier. For at få sat en tidsgrænse for overgangen hertil foreslås det, at statslånene nedtrappes over en 10-årig periode.

Ad 8

Det er indlysende nødvendigt med en overgangsordning i forhold til den nuværende elendige situation, som mange uddannelsessøgende trækkes med. Som nævnt er der for store grupper kolossale problemer med tilbagebetaling af de store lånebyrder. Det foreslås derfor, at reglerne i punkt 6 også gælder i forhold til lån optaget under den tidligere ordning. Det må overvejes at indføre en speciel overgangsordning for grupper af uddannelsessøgende, som kan forventes at skulle studere i lang tid fremover, således at deres tidligere banklån konverteres til statslån. Det forudsættes endelig, at alle går ind under det nye system for resten af deres studietid fra ikrafttrædelsesdatoen for den her skitserede ordning, uanset hvor længe de pågældende har studeret.